

Startzondag 2-9-2018: 'You'll never walk alone!' - Hebreëën 12: 1-3

Orde van dienst:

Muziek

Welkom

Votum en zegengroet: zingen.

Wet: Tien woorden – Hebr. 4: 14-16

Psalm Project: Witter dan sneeuw

Gebed

Kinderen: Maarten van der Weijden

Zingen: Psalm 36: 2

Inleiding: moedeloos.

Lezen: Hebreëën 11: 32-12: 4

Opwekking 640 Mijn hulp is van u Heer

Preek over Hebreëën 12: 1-3 'You'll never walk alone'.

Sela: Zie de mens

Kinderen: een stap verder.

Zingen: oude Liedboek 442 Jezus, ga ons voor

Bezoekers: nieuw bloed.

Melissa: afscheid.

Zingen: Psalm 135: 1, 12

Gebed

collecten

Psalm 145: 2

Zegen.

Kinderen: Maarten van der Weijden.

Inleiding: We lezen uit de brief aan de Hebreëën.

Hebreëën waren Joden, die christen zijn geworden. Ze geloofden dat Jezus van Nazareth de beloofde Messias is. En dat zijn Koninkrijk spoedig zou komen.

Vol blijdschap zijn ze hem gaan volgen. Uitkijkend naar de komst van de Koning en het nieuwe leven.

Alleen: dat gebeurde niet. Geen licht uit de hemel, geen engelen, geen koning.

Ze ondervonden eerder spot. Vervolging. Vernedering.

Daar komt bij, dat de tempel er toen nog stond. In al zijn glorie. De priesters brachten de offers. De hogepriester liep in vol ornaat over het tempelplein. De feesten werden gevierd. Alsof er niets was gebeurd.

En nu gingen die christenen twijfelen: `Is Jezus wel koning?

De beweging, de gemeente, is klein. Gewond. Op de vlucht.

De volgers van Jezus twijfelen, raken moedeloos. Verlangen terug naar de tempel, de feesten. "We merken er niets van! Waar is hij dan? Is het allemaal wel waar?"

En dan stuurt een leerling van Jezus hen een brief. De brief aan de Hebreëën.

Om hen moed in te spreken.

In onze tijd zullen veel christenen dit herkennen.

Christenen uit landen waar harde vervolging is. Opgepakt. Bespot. Op de vlucht.

Maar ook in Nederland kun je makkelijk moedeloos worden.

Veel kerken lopen leeg. Gemeenten worden kleiner. Mensen vallen tegen. Geloven wordt vreemd. Overal duiken schandalen op. Niet alleen in sportclubs of in het Witte Huis, maar ook in de kerk.

Onze welvaart biedt veel ruimte aan verslavingen. Verleidingen dringen je hart binnen en dreigen je leven en je zelfbeeld van binnen uit te af te breken. Je bidt minder. Je gaat minder naar de kerk.

Moedeloos word je: `Waar doe ik het voor?`.

Preek:

`You'll never walk alone!`.

Dat is het clublied van de voetbalclub Liverpool in Engeland.

Dit is het wapen.

Dit is de hele tekst:

You'll Never Walk Alone

When you walk through a storm
Hold your chin up high
And don't be afraid of the dark.
At the end of a storm
Is a golden sky
And the sweet, silver song of a lark

Walk on, through the wind,
Walk on, through the rain,
Though your dreams be tossed and
blown.

Walk on, walk on with hope in your
heart,
And you'll never walk alone,
You'll never walk alone.

dia

dia
Dia

Voordat de wedstrijd begint zingen de Liverpoolfans het lied met heel hun hart.
Ze brullen het uit: 'You'll never walk alone!'. dia.
Ze staan achter hun spelers en schreeuwen hen de hele wedstrijd moed in.
Het zijn echte supporters.
Ze steunen hun team door dik en dun.

Zo zet de schrijver van de Hebreeënbrief ons ook midden in het stadion neer. Wij staan in de wedstrijd. Op het veld. En om ons heen rijzen de tribunes hoog boven onze hoofden. Vol met supporters.

Alleen dat al.

We staan op het veld. Lopen in een wedstrijd.

Dat is blijkbaar het leven van een christen. Een wedstrijd. Een strijd. Dia.

We liggen niet in een hangmat in de zon met een longdrink of in een luie strandstoel op een tropisch eiland.

We zitten in een wedstrijd.

Een marathon, die een leven lang duurt.

Een christenleven is dus geen korte felle sprint. De 100 meter, die je in 10 seconden loopt en dan kom je over de finish en is het klaar.

Nee, het is eerder een marathon. Een triatlon. Een strijd, die je uit kan putten.

Maar: het is geen eenzame strijd. Dia.

We lopen samen in de strijd. We zijn een team.

Er staat "Laten **wij** de last van de zonde afwerpen...laten **wij** onze blik op Jezus gericht houden...". Wij!!!

We zijn een team. Als Gods kinderen.

En in een gemeente heel concreet.

Je kunt elkaar helpen. Elkaar opzoeken. Elkaar dragen. Elkaar troosten. Elkaar beschermen tegen de brekende kracht van de zonde. Een hand en een voet. Samen zingen. Samen nadenken over de weg. Dromen delen. Pijn delen.

Dát is een gemeente. Een team. You'll never walk alone!

Laat elkaar niet los!

Maar er is meer.

Want op de tribunes zitten supporters.

Geen toeschouwers. Supporters.

Weten jullie het verschil, jongens, tussen een toeschouwer en een supporter?

Een toeschouwer kijkt alleen maar.

Met een zak chips of een biertje in zijn handen.

Een supporter steunt. Roept. Leeft mee. Moedigt aan. You'll never walk alone!

Maar de supporters in de Hebreeënbrief zijn wel heel bijzonder.

Het zijn mensen die we wel kennen!

Kijk, daar zit Abel. En daar Abraham. Ik zie Mozes! En daar Jozef. Sarah en Noach. Jakob en Rachab. David en Samuel. Gideon en Simson.

Maar ook veel mensen, die we niet kennen.

Mensen die om hun geloof werden vervolgd. Onthoofd. Vernederd. Op de vlucht.

Het zijn er duizenden.

De tribunes zucht onder hun gewicht. Hun stemmen golven door het stadion.

Supporters.

En wat roepen ze?

Hebreeën 12 heeft het over 'een menigte geloofsgetuigen'.

Dia.

Geloofsgetuigen.

Zij praten dus over hun geloof.

Wat zeggen ze?

Zeggen ze, dat hun geloof heel sterk was en dat ze daarom hebben volgehouden?

Dat kunnen coaches wel eens tegen hun atleten zeggen.

Dan zeggen ze: 'Je moet erin geloven! Geloof in jezelf! Je kunt het!'.

En dat is soms nodig.

Maar: roepen die geloofsgetuigen dat tegen ons: 'Geloof in jezelf!!!'????

Zou een David dat roepen: "Geloof in jezelf!!"???

Of Simson?

Ik denk het niet.

Dat hebben ze wel afgeleerd in hun leven.

Nee, ze bedoelen 'geloof in God!'.

Vertrouw erop, dat Hij geeft wat hij belooft.

Ook al zie je er nog niets van, blijf geloven!

Al die geloofsgetuigen hebben precies hetzelfde ervaren als die Hebreeën.

Zoals Abram.

God beloofde hem een heel volk. Zo groot als de sterren aan de hemel.

Een nieuw land, Kanaän.

En hij zou een zegen voor de hele wereld worden.

Grote beloften!

Maar als Abraham sterft heeft hij maar twee zonen, Izaäk en Ismaël. Het enige stukje land dat hij heeft is een graf. En die zegen, ja, dat was helemaal ver weg.

En toch bleef Abraham geloven. Ook al zag hij vrijwel niets van de vervulling.

Ja, wij weten meer. God heeft alles gegeven. Wij kijken tot op de Messias.

Maar Abraham niet.

Ja, en dat geldt voor al die gelovigen.

Zij hebben de Messias niet gezien. Of het nieuwe paradijs.

Sommigen zijn onthoofd, verbrand, kinderen afgenomen. Ze hebben van het paradijs gehoord, maar het niet gezien. De finish niet bereikt.

En toch, en toch, zijn ze blijven vertrouwen op God.

Daarom roepen ze ons toe: "Hou vol! Vertrouw op God! Het komt goed!".

You'll never walk alone!

Als atleten de marathon lopen of de 100 meter, dan komen de atleten in een mooi trainingspak de arena binnen. Koptelefoon op. Handdoek in de nek.

Ze lopen naar het tartblok. En daar beginnen ze zich uit te kleden.

Wat overblijft is een dun hemdje, een kort broekje en een paar loopschoenen van vederlicht leer. Hun lichamen zijn stevig en gespierd. Geen greintje vet. Geen gram teveel.

Een vrolijke veertiger met een bierbuikje zul je niet op het startblok zien.

Je begrijpt waarom: als iedere seconde telt is ieder grammetje teveel.

In de dagen van de Hebreeën ging het niet zoveel anders. Daar sportten de atleten zelfs vaak naakt. Helemaal geen grammetje te veel!

Maar wat anders was is dit: ze hadden overdag andere kleren aan. Ze droegen vaak lange gewaden tegen de hete zon. Tot net boven de grond.

Ja, en daar kun je natuurlijk helemaal niet in hardlopen! Je struikelt over die lange gewaden en je valt.

Daarom staat er ook, dat je in de zonde verstrikt kunt raken. Verstrikt.

Je valt en struikelt over die lange gewaden en je haalt nooit meer de finish.

Nou, daar kan Salomo wel meer over vertellen.
Hij geloofde in God. En hij had alles van God gekregen om een goede koning te zijn:
wijsheid, rijkdom. Een lang leven.
Maar hij loopt vast in het mulle zand van de zonde. Vrouwen worden zijn strik. Afgoden een
struikelblok.
Vraag het aan Simson. Aan David. Aan de rijke jongen, die bij Jezus komt.
Verstrikt in seks. In trots. In geld.
En weet je wat je dan merkt?
Dat geloven heel lastig wordt. Dat bidden niet meer lukt. Je hart zit dicht.

Je gelooft misschien nog wel in God, dat hij bestaat, maar echt wandelen met God wordt
moeilijk. Je zit verstrikt in je verlangens naar seks of macht of geld. Gebonden.
Als je vaak naar porno kijkt, ban je God uit je hart, omdat je heel goed weet, dat het niet
mag. Niet kan. Het zit je eerlijke omgang met God in de weg. En ook met de mensen om je
heen. Je loopt alleen. Van binnen ben je diep eenzaam.

Ik ben bang dat in onze tijd de vele porno op Internet vooral duizenden jongeren en mannen
maar ook vrouwen verstrikt in verlangen, schuld en schaamte.
Verstrikt in het wereldwijde web.
Als ik over een christelijke gemeente droom, dan is mijn droom, dat we elkaar ook op dit vlak
helpen. Jongeren bijstaan. Hen helpen in hun seksuele gevoelens. Hun zelfbeeld. Leren
omgaan met wat ze op hun mobieltje allemaal tegenkomen.
Niet wettisch veroordelen. Maar helpen. Open staan. Praten.
Kerken lopen leeg. Jongeren verlaten massaal de kerk.
Misschien helemaal niet omdat ze niet in God willen geloven of zo.
Maar omdat ze dat niet meer durven.
Niet omdat ze een hekel hebben aan de kerk, maar omdat ze daar vooral veroordeling
voelen en geen begrip of hand op hun schouder.
Het zou het lied van ons hart moeten zijn voor hen: "You'll never walk alone!"

Nu nog het belangrijkste: kijk naar Jezus. Dia.
Waarom?
Omdat Hij de grondlegger en voltooiër van ons geloof is.
Wat betekent dat?
Want ik wordt niet zo warm van deze woorden: wat is een 'grondlegger en voltooiër' van mijn
geloof?
Eerst dat **'grondlegger'**. Dia
Hier staat een Grieks woordje met een bijzondere betekenis: het woordje 'archègos.
Jezus is onze 'archègos.
Dat betekent hier 'kampioen'. Jezus is onze kampioen.
Wat voor kampioen?
Een kampioen, die je alleen maar bewondert en verder niets?
Zoals je Daphne Schippers kunt bewonderen of Sven Kramer.
Maar verder is er afstand. En wat heb jij aan hun goud?

Nee, een kampioen was in die dagen de held, die voor het leger vocht. Dia.
Zoals bijvoorbeeld Achilles.
In de film Troy gaat het om de strijd om Troje. De legers van Troje en de legers van de
Grieken staan tegenover elkaar. De strijd duurt al maandenlang. Jarenlang.
Dan besluiten de legers, dat ze allebei hun kampioen, hun held, naar voren mogen brengen.
En die held strijd voor hen.

Als hun kampioen wint, heeft het leger gewonnen. Als hij sneuvelt, heeft hun leger verloren. De Grieken brengen hun halfgod Achilles naar voren. Het leger van Troje een beer van een vechter.

Dia

Hetzelfde gebeurt tussen David en Goliath. De legers van Israël en de legers van de Filistijnen staan tegenover elkaar. Dan brengen de Filistijnen hun held naar voren: Goliath. Een boom van een kerel.

Hij daagt het leger van Israël dagenlang uit.

Maar niemand durft tegen hem te vechten.

En dan komt David naar voren. Zonder wapenrusting. Alleen wat stenen en een slinger.

David verslaat Goliath door Gods hulp. De Filistijnen weten dat ze verloren hebben en vluchten.

Jezus is onze kampioen. Onze 'archègos.

Hij heeft voor ons aan het kruis de grote vijand verslagen. Door hem zijn wij overwinnaars.

Kijk dus naar Jezus: door hem hebben we de strijd al gewonnen!

Hij is onze kampioen.

We hebben al goud. In Jezus hebben we de finish al bereikt.

Hij is ook de **voltooier** van ons geloof.

Dia.

Het woordje voor 'voltooier' dat hier staat is ook een van de laatste kruiswoorden van Jezus. Als alles is geleden, als de duisternis geweken is, dan roept Jezus over heel Golgotha: "Het is volbracht!!".

Dat staat hier: Jezus heeft alles volbracht. Voor ons volbracht.

En tot het einde toe bleef Hij vertrouwen op zijn Vader.

Dwars door de spot. De pijn. De duisternis. De naakte schaamte. De vernederingen.

Heel die lange lijdensweg.

Waarom deed hij dat eigenlijk?

En dan staat er heel mooi: 'om de vreugde die voor hem lag'.

De vreugde van de overwinning.

De overwinning op de satan. De overwinning op de zonde en de dood.

De vreugde van het nieuwe paradijs.

Hij had er in zijn leven al zo vaak over verteld.

Over het Koninkrijk van zijn Vader. Over het feest dat komt. Over de vrede die eeuwig zal zijn. Over de genezing van melaatsen. Vergeving voor hoeren tollenaars.

Hij streed voor al die miljoenen mensen. Vermoeid. Belast.

Hij streed voor ons om de vreugde die voor hem lag.

Voor ons!

Misschien is het leven vaak moeilijk voor je.

Is geloven moeilijk. Voel je je vaak slap.

Verlies je vaak. Van jezelf. Van het leven.

Zie je helemaal geen licht en denk je vaak: "Is het allemaal wel waar? Waar doe ik het voor?!"

Luister dan naar al die mensen op de tribunes, die vertellen over de trouw van God.

Kijk naar Jezus.

En help elkaar.

Het is meer dan waar, als je christen bent: "You'll never walk alone"!!!

Amen.